

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

04 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte - Petru Ursache,

judcătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Nadejda Toma, Petru Moraru,

judcând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul Procuraturii de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui

Bazatin Vitalie

Cebotari Vitalie

Guzun Grigore

Termenul examinării cauzei:

instanța de fond: 03.07.2014 - 08.06.2016;

instanța de apel: 28.06.2016 - 31.10.2016;

instanța de recurs: 12.12.2016 - 04.04.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 08 iunie 2016, Cebotari V. și Guzun Gr. au fost condamnați în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c), e) Cod penal, la câte 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de demnitate publică pe un termen de 5 ani fiecare.

Prin aceeași sentință, Bazatin V. învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (3) lit. c), e) Cod penal, a fost achitat, pe motiv că în acțiunile acestuia nu s-a constatat existența faptului infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Cebotari V., activând în funcția de inspector al poliției criminale a CPs Buiucani a CGP mun. Chișinău, conform ordinului de numire în funcție nr. 26EF din 06.06.2008, emis de MAI al RM, fiind persoană cu funcție de răspundere, căreia prin numire și stipularea legii i-au fost acordate permanent drepturi și obligații în vederea prevenirii, curmării și descoperirii infracțiunilor contrar obligațiilor și

interdicțiilor impuse de funcția deținută, a încălcat grav cerințele art. 3 a CoEDO adoptată la Roma la 04.11.1950, art. 24 alin. (2) din Constituția RM, art. 1, alin. 2, pct. 2), 4), art. 12: pct. 1), art. 14, art. 15 a Legii nr. 416-XII din 18.12.1990 cu privire la poliție pct.16 lit. a), b) din Codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin HG art. 481 din 10.05.2006 și atribuțiile funcționale stipulate în fișa postului funcției deținute conform cărora, în activitatea sa poliția mizează pe respectarea personalității cetățenilor, constituind un garant al apărării demnității, drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, depășirea de către colaboratorii poliției a atribuțiilor lor în ceea ce privește aplicarea forței atrage după sine răspunderea prevăzută de lege, iar fiecare colaborator al poliției pe întreg teritoriul RM, indiferent de funcția pe care o deține, de locul în care se află în timpul sau în afara orelor de program, este dator să procedeze în conformitate cu atribuțiile stabilite prin această lege, cu scopul de a obține de la Curoglu Ig. informații și mărturisiri cu privire la maltratarea și extorcarea banilor de la cet. Verdeș Al-dru, de a-l pedepsi pentru fapta ilicită, de comiterea căreia îl bănuia, de a-l intimida și de a face presiune asupra acestuia, i-a provocat, în mod intenționat, dureri și suferințe puternice fizice și psihice lui Curoglu Ig., acțiuni de tortură, în următoarele circumstanțe:

La 28.03.2010, în jurul orei de după amiază, Cebotari V. fiind în înțelegere prealabilă și de comun acord cu inspectorul Secției poliție criminală a CPs Buiucani, mun. Chișinău, Guzun Gr. a organizat aducerea lui Curoglu Ig. în incinta CPs Buiucani (după cum se numea la acel moment) mun. Chișinău în vederea chestionării lui pe marginea cazului de șantaj și extorcare a sumei de 500 euro de la Verdeș Al-dru, care ar fi avut loc la 27.03.2010 în sect. Centru al mun. Chișinău. Fiind luat în biroul de serviciu al lui Cebotari V. din incinta CPs Buiucani, amplasat în mun. Chișinău str. Calea Ieșilor, 12, Cebotari V. dându-și seama că prin acțiunile sale provoacă unei persoane dureri și suferințe puternice fizice și dorind aceasta, cu scopul de a obține de la Curoglu Ig. informații, mărturisiri și respectiv de a-l pedepsi pentru actul pe care l-ar fi comis, bănuindu-l de acțiuni ilicite în privința lui Verdeș Al-dru i-a aplicat acestuia un șir de lovituri cu palmele peste față, după care l-a pus pe Curoglu Ig. cu fața la perete, cu picioarele desfăcute și i-a aplicat mai multe lovituri cu picioarele în zona interioară a membrelor inferioare, provocându-i în mod intenționat dureri și suferințe puternice, fizice și psihice. În continuarea acțiunilor sale ilegale Cebotari V. văzând că Curoglu Ig. refuză să semneze o declarație din numele său, urmărind scopul înjosirii și înfrângerii rezistenței fizice și psihice a acestuia, a scos dintr-un cuier confecționat din metal ce se afla în birou țeava acestuia și i-a aplicat ultimului un șir de lovituri în regiunea pieptului, după care având intenția cauzării unei dureri și suferințe fizice, în scopul umilirii persoanei și creării acestuia unui sentiment de inferioritate, l-a așezat pe Curoglu Ig. pe

scaun, obligându-l să întindă mâinile pe masă, lovindu-l de câteva ori cu dosul unei rigle confecționate din metal peste degetele mâinilor.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 690/D din 25.03.2013, la Curoglu Ig. s-au constatat vătămări corporale neînsemnate. Totodată, potrivit raportului de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr.228a-2014 s-a stabilit că în rezultatul acțiunilor de tortură, Curoglu Ig. a suportat traumă psihologică de intensitate ușoară, tabloul clinic psihologic fiind în concordanță cu alegațiile lui Curoglu Ig. despre tortură.

Guzun Gr. activând în funcția de inspector al poliției criminale al Secției de poliție orașelul Durlești a CPs Buiucani a CGP mun. Chișinău, conform ordinului de numire în funcție nr. 282EE din 23.06.2009 emis de MAI al RM, fiind persoană cu funcție de răspundere, căreia prin numire și stipularea legii i-au fost acordate permanent drepturi și obligații în vederea prevenirii, curmării și descoperirii infracțiunilor contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, a încălcat grav cerințele art. 3 a CoEDO adoptată la Roma la 04.11.1950, art. 24 alin. (2) din Constituția RM, art. 1, alin. 2, pct. 2), 4), art. 12, pct. 1), art. 14, art. 15 a Legii nr. 416-XII din 18 decembrie 1990 cu privire la poliție pct.16 lit. a), b) din Codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin HG art. 481 din 10.05.2006 și atribuțiile funcționale stipulate în fișa postului funcției deținute conform cărora în activitatea sa poliția mizează pe respectarea personalității cetățenilor, constituind un garant al apărării demnității, drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, depășirea de către colaboratorii poliției a atribuțiilor lor în ceea ce privește aplicarea forței atrage după sine răspunderea prevăzută de lege, iar fiecare colaborator al poliției pe întreg teritoriul RM, indiferent de funcția pe care o deține, de locul în care se află în timpul sau în afara orelor de program, este dator să procedeze în conformitate cu atribuțiile stabilite prin această lege, cu scopul de a obține de la Curoglu Ig. informații și mărturisiri cu privire la maltratarea și extorcarea banilor de la cet. Verdeș Al-dru, de a-l pedepsi pentru fapta ilicită, de comiterea căreia îl bănuia, de a-l intimida și de a face presiune asupra acestuia, i-a provocat, în mod intenționat, dureri și suferințe puternice fizice și psihice lui Curoglu Ig., acțiuni de tortură, în următoarele circumstanțe:

La 28.03.2010, aproximativ după orele amiezii, Guzun Gr., fiind în înțelegere prealabilă și de comun acord cu inspectorul Secției poliție criminal a CPs Buiucani mun. Chișinău, Cebotari V. a organizat aducerea lui Curoglu Ig. în incinta CPs Buiucani (după cum se numea la acel moment) mun. Chișinău în vederea chestionării lui pe marginea cazului de șantaj și extorcare a sumei de 500 euro de la Verdeș Al-dru, care ar fi avut loc la 27.03.2010 în sect. Centru al mun. Chișinău. Fiind luat în biroul de serviciu al lui Cebotari V. din incinta CPs Buiucani, amplasat în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, 12, Cebotari V. dându-și seama că prin acțiunile sale provoacă unei persoane dureri și suferințe puternice

fizice și dorind aceasta, cu scopul de a obține de la Curoglu Ig. informații, mărturisiri și respectiv de a-l pedepsi pentru actul pe care l-ar fi comis, bănuindu-l de acțiuni ilicite în privința lui Verdeș Al-dru i-a aplicat acestuia un șir de lovituri cu picioarele în zona interioară a membrelor inferioare, în timp ce Curoglu Ig. stătea cu fața la perete și picioarele desfăcute. Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 690/D din 25.03.2013, la Curoglu Ig. s-au constatat vătămări corporale neînsemnate. Totodată, potrivit raportului de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr.228a-2014, s-a stabilit că în rezultatul acțiunilor de tortură, Curoglu Ig. a suportat o traumă psihologică de intensitate ușoară, tabloul clinic psihologic fiind în concordanță cu alegațiile lui Curoglu Ig. despre tortură.

De către organul de urmărire penală, inculpatul Bazatin V. a fost învinuit de faptul că efectuând stagierea la CPs Buiucani a CGP mun. Chișinău, pentru funcția de inspector al poliției criminale acționând cu titlul oficial fiind cunoscut cu Cebotari V. și Guzun Gr. și știind că ultimii activează în calitate de inspectori ai Secției poliție criminală a CPs Buiucani conștientizând că Cebotari V. și Guzun Gr. sunt persoane cu funcție de răspundere, punând la cale săvârșirea împreună cu ultimii a unor acțiuni de tortură, le-a acordat sprijin și chiar a contribuit activ la executarea actelor criminale, acționând împreună și de comun acord.

Astfel, Bazatin V. împreună cu Cebotari V. și Guzun Gr. au încălcat grav cerințele art. 3 a CoEDO adoptată la Roma la 04.11.1950, art. 24 alin. (2) din Constituția RM, cu scopul de a obține de la Curoglu Ig. informații și mărturisiri cu privire la maltratarea și extorcarea banilor de la cet. Verdeș Al-dru, de a-l pedepsi pentru fapta ilicită, de comiterea căreia îl bănuia, de a-l intimida și de a face presiune asupra acestuia, i-a provocat, în mod intenționat, dureri și suferințe puternice fizice și psihice lui Curoglu Ig., acțiuni de tortură, în următoarele circumstanțe:

La 28.03.2010, aproximativ după orele amiezii, Bazatin V., fiind în înțelegere prealabilă și de comun acord cu inspectorii Secției poliție criminală a CPs Buiucani, mun. Chișinău, Guzun Gr. și Cebotari V. a organizat aducerea lui Curoglu Ig. în incinta CPs Buiucani (după cum se numea la acel moment) mun. Chișinău în vederea chestionării lui pe marginea cazului de șantaj și extorcare a sumei de 500 euro de la Verdeș Al-dru, care ar fi avut loc la 27.03.2010 în sect. Centru al mun. Chișinău. Fiind luat în biroul de serviciu al lui Cebotari V. din incinta CPs Buiucani, amplasat în mun. Chișinău str. Calea Ieșilor, 12, Cebotari Vitalie dându-și seama că prin acțiunile sale provoacă unei persoane dureri și suferințe puternice fizice și dorind aceasta, cu scopul de a obține de la Curoglu Ig. informații, mărturisiri și respectiv de a-l pedepsi pentru actul pe care l-ar fi comis, bănuindu-l de acțiuni ilicite în privința lui Verdeș Al-dru i-a aplicat acestuia un șir de lovituri cu palmele peste față, după care l-a pus pe Curoglu Ig. cu fața la perete, cu picioarele desfăcute și i-a aplicat mai multe lovituri cu

picioarele în zona interioară a membrelor inferioare, provocându-i în mod intenționat dureri și suferințe puternice, fizice și psihice. În continuarea acțiunilor sale ilegale Bazatin V. văzând că Curoglu Ig. refuză să semneze o declarație din numele său, urmărind scopul înjosirii și înfrângerii rezistenței fizice și psihice a acestuia, a scos dintr-un cuier confecționat din metal ce se afla în birou țeava acestuia și i-a aplicat ultimului un șir de lovituri în regiunea pieptului, după care având intenția cauzării unei dureri și suferințe fizice, în scopul umilirii persoanei și creării acestuia unui sentiment de inferioritate, l-a așezat pe Curoglu Ig. pe scaun, obligându-l să întindă mâinile pe masă, lovindu-l de câteva ori cu dosul unei rigle confecționate din metal peste degetele mâinilor. Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 690/D din 25.03.2013, la Curoglu Ig. s-au constatat vătămări corporale neînsemnate. Totodată, potrivit raportului de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr.228a-2014 s-a stabilit că în rezultatul acțiunilor de tortură, Curoglu Ig. a suportat o traumă psihologică de intensitate ușoară, tabloul clinic psihologic fiind în concordanță cu alegațiile lui Curoglu Ig. despre tortură.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri, acuzatorul de stat, inculpații Cebotari V. și Guzun Gr. și avocatul acestora, Gherțescu I., care au solicitat:

acuzatorul de stat, casarea acesteia în partea achitării lui Bazatin V., cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a acestuia în baza art. 42 alin.(5), 309¹ alin. (3), lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului declarat, acuzarea a invocat că, concluzia de achitare a lui Bazatin V. este neîntemeiată și ilegală, deoarece instanța de judecată a apreciat incorect probele administrate la faza urmăririi penale, cât și cele examinate în cadrul cercetării judecătorești.

În aceste condiții nu a fost luat în considerație și s-a neglijat faptul că însuși partea vătămată Curoglu Ig., la momentul recunoașterii și audierii sale în calitate de parte vătămată în cadrul urmăririi penale, a dat declarații prin care l-a numit pe Bazatin V. ca persoana care a aplicat violența asupra sa și l-a luat forțat în CPs Buiucani, mun. Chișinău. Este de menționat asupra faptului că anume partea vătămată l-a descris detaliat pe Bazatin V. și a adăugat că îl cunoaște datorită faptului că au învățat în același liceu - circumstanță care a fost verificată de către procuror și care s-a adeverit, potrivit certificatului prezentat de partea acuzării în instanța de judecată.

Este de menționat că tot partea vătămată Curoglu Ig. a recunoscut în fotografia lui Bazatin V. persoana care la 28.03.2010 l-a forțat să meargă la CPs Buiucani, probă utilă și admisibilă care la fel a fost ignorată de instanța de judecată, necătând la faptul că aceasta a fost consemnată în procesul-verbal respectiv, fără a lua în considerație faptul că în cadrul cercetării judecătorești

partea vătămată a dat deja alte depoziții, și-a schimbat declarațiile și practic nu mai avea pretenții față de inculpați.

De altfel, așa cum rezultă din pct. 56 al sentinței, instanța a pus la baza pronunțării prezentei sentințe declarațiile părții vătămate făcute în cadrul urmăririi penale, iar pe cele făcute în cadrul cercetării judecătorești le-a apreciat critic.

Concomitent, de către instanța de judecată au fost ignorate și faptul că de către acuzare au fost prezentate probe ce dovedesc participarea lui Bazatin V. la reținerea lui Curoglu Ig. din stradă, astfel, ultimul fiind anterior chestionat în cadrul materialului R-1 nr. 42 pr/2010 din 19.04.2010 a depus lămuriri asupra circumstanțelor la care a participat, iar în baza la aceste declarații anterior pornirii urmăririi penale au fost adoptate de mai multe ori ordonanțe de refuz în pornirea urmăririi penale. Or, explicația în original scrisă de Bazatin V. a fost anexată la materialele cauzei penale și urma a fi luată în considerație de instanța de judecată.

În motivarea soluției adoptate, instanța de judecată s-a călăuzit de faptul că Bazatin V. la momentul comiterii infracțiunii nu era oficial angajat în organele afacerilor interne și că nu este subiect al infracțiunii care i se incriminează, or, nici acest argument nu poate fi reținut odată ce acuzarea a reținut în acțiunile numitului participarea în calitate de complice la comiterea infracțiunii date.

De altfel, așa cum rezultă din pct. 2 și respectiv pct. 8 al sentinței contestate, însăși instanța de judecată a constatat că Bazatin V. a acționat de comun acord și fiind în înțelegere prealabilă în condiții de complicitate cu inculpații Cebotari V. și Guzun Gr. Constată astfel acuzarea că sentința contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Mai mult, concomitent, pe acest segment, constată că motivarea soluției contravine dispozitivului hotărârii, ori instanța constată pe de o parte că Bazatin V. a acționat în complicitate cu Cebotari V. și Guzun Gr. (pct. 2.8. din sentință), iar pe de altă parte îl achită pe numitul din motiv că nu s-a constatat existența faptului infracțiunii.

Nu pot fi acceptate ca motivate argumentele instanței de judecată expuse la pct. 75 - 76 din sentință privind temeiul pus la baza achitării inculpatului Bazatin V., ori, pe de o parte, instanța de judecată insistă că acuzarea de stat nu a demonstrat existența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate acestuia, insinuând asupra lipsei în acțiunile inculpatului Bazatin V. a elementelor infracțiunii, iar pe de altă parte insistă și pronunță o sentință de achitare, întrucât nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Atunci când instanța de judecată totuși constată că Bazatin V. nu este subiect al răspunderii pentru săvârșirea faptei prevăzute la art. 309¹ Cod penal, însă a constatat în acțiunile inculpaților Cebotari V. și Guzun Gr. complicitatea oferită de către acesta, instanța urma să-l recunoască vinovat de săvârșirea faptei

prevăzute de art. 42 alin.(5), 309¹ alin.(3) lit. c), e) Cod penal, ori, în acest caz, nici nu se necesita ca Bazatin V. să întrunească toate condițiile pentru a se constitui cu titlu de subiect al răspunderii penale pentru fapta prevăzută la art. 309¹ Cod penal, fiind suficientă doar constatarea cu privire la complicitatea lui.

Tot aici, constată că instanța de judecată a depășit limitele judecării cauzei penale, ori, aceasta a apreciat acțiunile lui Bazatin V. prin prisma săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 309¹ Cod penal, pe când procurorul i-a incriminat numitului săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin.(5) și 309¹ alin.(3) lit. c), e) Cod penal.

inculpații Cebotari V. și Guzun Gr., casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea apelului declarat inculpații au invocat că, în acțiunile lor nu au fost întrunite elementele infracțiunii imputate, iar faptei săvârșite instanța i-a dat o încadrare juridică greșită.

Prima instanță contrar prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 Cod de procedură penală, mai întâi a scris în sentință parțial din declarațiile părții vătămate și martorilor acuzării audiați și care sunt anexate la procesul-verbal al ședințelor de judecată și nu a încercat să intre în esența acestor declarații și nu a făcut o analiză a acestora ci doar le-a transcris.

Adițional, inculpații au menționat că, din analiza declarațiilor părții vătămate și ale martorilor se observă că există mari divergențe care nu au fost înlăturate de către instanța de fond.

Prin urmare, instanța de fond nu a făcut o analiză a probelor și argumentelor prezentate ci doar le-a enumerat pe cele ale acuzării, sentința nefiind motivată cu probe, fiindu-le încălcat astfel dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 § 1 CoEDO.

avocatul Gherțescu I. în numele inculpaților Cebotari V. și Guzun Gr., casarea acesteia și pronunțarea unei sentințe de achitare.

Partea apărării a considerat că, sentința atacată este una prematură, ilegală și abuzivă, iar instanța a examinat unilateral prezenta cauză, cu ignorarea principiului prezumției nevinovăției, contradictorialității și a accesului liber la justiție, la fel consideră că instanța a dat dovadă de parțialitate fiind pe aceeași poziție cu pretinsa parte vătămată și acuzarea.

Sentința se bazează în exclusivitate pe declarațiile martorului Curoglo Gh. - tatăl lui Curoglo Ig., care este persoană cointeresată, care nu dispune de careva informații relevante pe caz. Or, însăși pretinsa parte vătămată se încurcă în declarații, fapt ce urma a fi interpretat în favoarea inculpaților. Astfel consideră că a fost încălcat principiul prezumției nevinovăției.

Prima instanță urma să ia în considerație și să aprecieze ca probă declarațiile martorului Verdeș Al-dru care nu a indicat asupra careva acte de tortură.

În sentință, instanța s-a axat mai mult pe analiza acțiunilor lui Bazatin V. întru demonstrarea nevinovăției, iar ce ține de vinovăția lui Cebotari V. a admis niște probe indirecte, declarații contradictorii ale martorilor acuzării și părții vătămate.

Astfel, în cadrul examinării cauzei penale în instanța de fond, divergențele între depozițiile martorilor și a părții vătămate nu au fost înlăturate.

Din sentință nu este clar ce probe anume stau la baza sentinței de condamnare, or, aceste probe nu există și nu îi sunt imputabile lui Cebotari V., or, ultimul urmează a fi achitat pe motiv că fapta imputată acestuia nu constituie infracțiune, cu aplicarea art. 390 Cod de procedură penală.

În sentință instanța indică expres asupra unei preținse probe și anume procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 28.01.2014, prin care partea vătămată a recunoscut fotografia lui Guzun Gr. persoana care la 28.03.2010 l-a luat din stradă împreună cu alte două persoane și l-au adus la CPs Buiucani, mun. Chișinău. El era cel mai liniștit dintre colaboratori de poliție, în incinta comisariatului nu l-ar fi maltratat.

În speță, urmărirea penală a fost pornită în baza plângerii lui Curoglo Ig., însă argumentele din plângerea acestuia, instanța de judecată nici nu le i-a în considerație, cu toate că careva acțiuni ce pot fi calificate conform art. 309¹ Cod penal, din aceste declarații și nici din conținutul actului de sesizare nu pot fi reținute.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2016, a fost respins ca nefondat apelul procurorului, admise apelurile declarate de inculpații Cebotari V., Guzun Gr. și avocatului Gherțescu I. în numele acestora, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei lui Guzun Gr. și Cebotari V., cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia, Guzun Gr. și Cebotari V. au fost condamnați în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c), e) Cod penal, la câte 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de demnitate publică pe un termen de 5 ani pentru fiecare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei numite pe un termen de probațiune de 3 ani fiecare.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că, prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a adoptat o sentință de achitare în privința inculpatului Bazatin V. și de condamnare în privința inculpaților Cebotari V. și Guzun Gr., în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c), e) Cod penal.

Instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpaților Cebotari V. și Guzun Gr. care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Mai mult, la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul Bazatin V. urmează a fi achitat pe motiv că în acțiunile acestuia nu s-a constatat existența faptului infracțiunii.

Întru confirmarea vinovăției inculpaților Cebotari V. și Guzun Gr., instanța de apel a reținut următoarele probe, administrate și cercetate de către instanța de fond și verificate în instanța de apel: - *declarațiile părții vătămate Curoglo Ig. (f.d. 55, vol. III); martorilor: Vavric P. (f.d.46-48, vol. III); Curoglo Gh. (f.d. 56 -57, vol. III); Barbăroșie Al-dru (f.d. 63 – 64, vol. III); Crivașeeva D.(f.d. 69, vol. III); Roșca A. (f.d. 71, vol. I); Curoglo Vl. (f.d. 72, vol.III); Ceban Vl. (f.d. 78, vol. III); Buga M. (f.d. 86, vol. III); Verdeș Al-dru (f.d. 108 – 110, vol. III); Raportul de constatare medico-legală nr.1252 din 29.03.2013; Raportul de expertiză medico -legală nr.690/D din 25.03.2013 (f.d. 121-123, vol. II); Raportul de expertiză medico-legală nr.1366/D din 26.06.2014 (f.d. 199- 200, vol.II); Raportul de expertiză psihiatrico-legală nr. 228 a din 25.03.2014 (f.d. 166 – 170, vol.II); Procesul-verbal de ridicare din 29.10.2013 (f.d. 139, vol.II); Procesul-verbal de ridicare din 29.01.2014; (Vol.II.f.d.35); Procesul-verbal de examinare din 30.10.2013 (f.d. 140-144, vol.II); Procesul-verbal de examinare din 27.06.2014 (f.d. 201, vol.II); Informația parvenită din adresa IP Buiucani, mun. Chișinău cu nr. 18795 din 04.11.2013 (f.d. 179-183, vol. II); Informația parvenită din adresa IP Buiucani, mun. Chișinău cu nr. 18797 din 04.11.2013 (f.d. 159-168, vol. II); Copiile materialului R-1 al CPs Centru mun. Chișinău nr. 1042 2010 (f.d. 18-37, vol.II); Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 28.01.2014 (f.d. 13-14, vol.II); Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 28.01.2014 (f.d. 17-18, vol. II); Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 28.01.2014 (f.d. 19-20, vol.II); Procesul-verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate la locul infracțiunii din 05.03.2014 (f.d. 94-160, vol. II); Plângerea scrisă de Curoglu Gh. din 01.04.2010 (f.d. 28-29, 49-50, vol. II).*

Instanța de apel a constatat ca fiind demonstrat cu certitudine că, acțiunile inculpaților Cebotari V. și Guzun Gr. au fost îndreptate anume în scopul înfrângerii rezistenței părții vătămate Curoglu Ig., pentru a-l impune pe acesta să-și recunoască vina, având scopul de a impune prin asemenea procedee descoperirea unei presupuse infracțiuni.

De asemenea, instanța de apel a reținut că instanța de fond a argumentat deplin poziția adoptată, atât din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, cât și din punct de vedere al prevederilor legale.

Mai mult, instanța de apel a constatat cu certitudine că declarațiile inculpaților Cebotari V. și Guzun Gr. precum că nu au aplicat careva lovituri față de partea vătămată Curoglu Ig., sunt totalmente neîntemeiate și contradictorii

stării de fapt a lucrurilor constatate pe parcursul cercetării judecătorești, astfel că reieșind din declarațiile părții vătămate Curoglu Ig., infracțiunea de tortură a fost demonstrată pe deplin.

În acest context, instanța de apel a menționat că deși partea vătămată Curoglu Ig. în ședința de judecată și-a schimbat integral depozițiile sale, acestea urmează a fi apreciate critic, de vreme ce fiind întrebat dacă confirmă declarațiile date în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul audierii sale de către judecătorul de instrucție, acesta a răspuns afirmativ, confirmând veridicitate acestor declarații, astfel că instanța de fond întemeiat a considerat drept constatate influențate declarațiile părții vătămate Curoglu Ig., date pe parcursul cercetării judecătorești, precum că dânsul nu îi recunoaște pe inculpații Cebotari V. și Guzun Gr.

La acest capitol, instanța de apel a relevat că, potrivit declarațiilor părții vătămate Curoglu Ig. din 13.06.2014, date în fața judecătorului de instrucție, se constată integral ca fiind confirmate învinuirile și starea de fapt a lucrurilor constatat inițial la depunerea plângerii și anume, acesta a deplâns acțiunile de tortură comise asupra sa de către inculpați, cu atât mai mult că potrivit proceselor-verbale de recunoaștere a persoanei din 28.01.2014, rezultă clar că pătimitul i-a recunoscut pe inculpați, ca fiind persoanele care au aplicat asupra sa forța fizică, impunându-l să recunoască anumite fapte pe care nu le-a comis.

Mai mult, argumentul invocat de către inculpații Cebotari V. și Guzun Gr. în apelul comun declarat și anume că acuzarea nu a administrat probe concludente și utile în ceea ce privește acțiunile de tortură, bazându-se pe declarațiile părții vătămate, nu a putut fi reținut de instanța de apel, reținând în acest sens prevederile art. 24 Cod de procedură penală, prin care se atestă că părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

În aceeași ordine de idei de către instanța de apel nu au putut fi reținute alegațiile invocate de apelanții Cebotari V. și Guzun Gr. cu privire la faptul că prima instanță doar a transcris declarațiile părții vătămate și a martorilor, precum și probele materiale nu au fost examinate de către instanță, or, instanța de fond a argumentat deplin poziția adoptată, cât din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, atât și din punct de vedere a prevederilor legale, recunoscându-i culpabili pe inculpați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin.(3) lit. c), e) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a examinat cauza minuțios, multilateral, sub toate aspectele și în baza tuturor probelor administrate, justificat a concluzionat că, în acțiunile lui Bazatin V. nu s-a constatat existența faptului infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 309¹ alin. (3) lit. c), e) Cod penal.

Prin urmare, motivele invocate de către acuzare în apelul declarat precum că la adoptarea sentinței instanța de fond incorect a apreciat probele administrate în cadrul urmăririi penale, nu au putut fi reținute de către instanța de apel, din considerentul că probe concludente ce ar confirma vinovăția inculpatului sau ar combate poziția acestuia, acuzarea de stat nu a prezentat, astfel instanța de judecată corect a reținut că nu există careva probe ce ar confirma că Bazatin V. ar fi aplicat tortura față de partea vătămată Curoglo Ig., nu a prezentat probe care să demonstreze intenția directă sau indirectă a lui Bazatin V. de a obține de la Curoglo Ig. informații sau mărturisiri.

Deși organul de urmărire penală a incriminat lui Bazatin V. faptul că în data de 28.03.2010, dânsul ar fi efectuat stagiarea la IP (Comisariatul) de Poliție Buiucani, mun. Chișinău, acest fapt nu a fost demonstrat prin careva probe verosimile și concludente, ori în cazul de față, în calitate de stagiar al organului de urmărire penală, este persoana care efectuează o practică în vederea acumulării experienței pentru a fi numit într-o careva funcție a organului de urmărire penală, pentru desfășurarea activității în organele de drept, astfel că pentru efectuarea practicii, sau stagerii, urma a fi întocmite careva acte, după caz o confirmare scrisă în acest sens, privind primirea actelor lui Bazatin V. pentru efectuarea termenului de probă.

Deci, instanța de apel a menționat că instanța de fond corect a reținut că organul de urmărire penală nu a demonstrat existența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate în acțiunile lui Bazatin V., pronunțând astfel o sentință de achitare conform prevederilor art. 390 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală și anume că sentința de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

La numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpaților Cebotari V. și Guzun Gr. pe art. 309¹ alin. (3), lit. c), e) Cod penal, instanța de apel ținând pe deplin cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76 Cod penal, de lipsa circumstanțe agravante, de faptul că infracțiunea comisă se califică ca fiind una gravă, de personalitatea inculpaților și vârsta lor, care se caracterizează pozitiv, neavând antecedente penale, iar Cebotari V. are un copil minor la întreținerea sa, a conchis că față de inculpați echitabil urmează a fi aplicată sancțiunea penală, sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de demnitate publică pe un termen de 5 ani cu suspendarea condiționată a executării pedepsei

pe un termen de probațiune de 3 ani, or, pedeapsa aplicată de către instanța de fond este una prea aspră.

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar procurorul, care, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat procurorul invocă următoarele argumente:

- soluția instanței de apel contravine prevederilor art. 419 Cod de procedură penală, conform căruia, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță;

- în apelul declarat s-a invocat că la constatarea faptei infracționale comise de către inculpații Guzun Gr. și Cebotari V. instanța de fond a reținut că "(...) faptele au fost comise în înțelegere prealabilă și de comun acord cu *stagiarul pentru funcția de inspector operativ al poliției criminale a Comisariatului de poliție Buiucani, mun. Chișinău, Bazatin Viatalie (...)*", care de fapt a fost achitat;

- la examinarea apelului procurorului instanța de apel era obligată să corecteze eroarea dată prin casarea sentinței în această parte în situația în care ajungea la concluzia că inculpatul Bazatin V. nu a participat la comiterea infracțiunii;

- la adoptarea sentinței de achitare și menținerea ei de către instanța de apel nu s-a acordat deplină eficiență declarațiilor părții vătămată Curoglu Ig., care la momentul recunoașterii și audierii sale în calitate de parte vătămată în cadrul urmăririi penale, a dat declarații prin care l-a numit pe Bazatin V. ca fiind persoana care a aplicat violența asupra sa și l-a luat forțat în CPs Buiucani, mun. Chișinău;

- anume partea vătămată l-a descris detaliat pe Bazatin V. și a adăugat că îl cunoaște datorită faptului că au învățat în același liceu - circumstanță care a fost verificată de către procuror și care s-a adevărit, potrivit certificatului prezentat de partea acuzării în instanța de judecată;

- partea vătămată Curoglu Ig. a recunoscut în fotografia lui Bazatin V. persoana care la 28.03.2010 l-a forțat să meargă la CPs, probă utilă și admisibilă care la fel a fost ignorată de instanțele de judecată, necătând la faptul că aceasta a fost consemnată în procesul-verbal respectiv, fără a lua în considerație faptul că în cadrul cercetării judecătorești partea vătămată a dat deja alte depoziții, și-a schimbat declarațiile și practic nu mai avea pretenții față de inculpați;

- de către instanțele de judecată au fost ignorat și faptul că, de către acuzare au fost prezentate probe ce dovedesc participarea lui Bazatin V. la reținerea lui Curoglu Ig. din stradă, astfel, ultimul fiind anterior chestionat în cadrul materialului R-1 nr. 42 pr/2010 din 19.04.2010 a depus lămuriri asupra

circumstanțelor la care a participat, iar în baza la aceste declarații anterior pornirii urmăririi penale au fost adoptate de mai multe ori hotărâri de refuz în pornirea urmăririi penale, or, explicația în original scrisă de Bazatin V. a fost anexată la materialele cauzei penale și urma a fi luată în considerație de instanța de judecată;

- chiar dacă s-a invocat că inculpatul Bazatin V. nu a fost prezent la momentul comiterii infracțiunii în motivarea soluției adoptate, instanța de judecată a mai invocat că acesta nu este subiect al infracțiunii care i se incriminează;

- instanțele inferioare urmau să țină cont că inculpatul Bazatin V. a fost pus sub învinuire în calitate de complice la comiterea infracțiunii date.

- instanța de apel nu s-a expus nici la criticile procurorului referitor la motivul achitării inculpatului Bazatin V., care conform sentinței inculpatul a fost achitat din motivul că "în acțiunile acestuia nu s-a constatat existența faptului infracțiunii";

- conform prevederilor art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, (la care de fapt a făcut referire instanța la adoptarea sentinței) motivul este - că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, care reieșind din motivele invocate la adoptarea sentinței de achitare este inaplicabil, deoarece instanța de fapt a constatat existența faptei infracțiunii dar a reținut că nu a fost comisă de inculpat, motiv care este prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

- instanța suplimentară a reținut ca temei și faptul că, inculpatul nu este subiect al infracțiunii, motiv ce s-ar încadra în baza art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală - fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

- instanțele de judecată nu s-au clarificat care este motivul achitării inculpatului însă în cazul dat nicidecum nu poate fi cel prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală;

- cele expuse relevă asupra faptului, că instanța de apel nu a îndeplinit cerințele stipulate în prevederile art. 101, 394, 414 Cod de procedură penală, n-a soluționat și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;

- la adoptarea soluției de suspendare a executării pedepsei închisorii, instanța de apel a reținut gravitatea infracțiunii comise de inculpați, însă a considerat necesar de a acorda o șansă acestora;

- la adoptarea soluției vizate nu s-a ținut cont de raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, care are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul

infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportamentul adecvat în cursul procesului;

6.1. Asupra recursului declarat au prezentat referințe inculpații Bazatin V., Guzun Gr. și Cebotari V. care, s-au expus pentru respingerea acestuia ca inadmisibil cu menținerea în vigoare a hotărârii contestate.

7. Judecând recursul în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opiniile expuse în referințe, Colegiul penal consideră că, recursul ordinar urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și cu dispunerea rejudecării de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs. Or, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit recursului declarat de către procuror, Colegiul penal reține că se invocă temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul remarcă că procurorul în recursul său, nu contestă încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților, criticând doar netemeinicia deciziei instanței de apel în partea menținerii sentinței de achitare în privința lui Bazatin V., *"pe motiv că în acțiunile acestuia nu s-a constatat existența faptului infracțiunii"*, precum și pedeapsa stabilită lui Guzun Gr. și Cebotari V., în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c), e) Cod penal, considerând că la adoptarea soluției vizate nu s-a ținut cont de raționamentele de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal.

7.1. Așadar, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, ce au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, în același timp, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din dispozițiile art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

În sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal ori civil au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și fapta constatată ca fiind săvârșită de inculpat.

Elocvent în acest sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, din care s-a reținut și considerentul că motivarea unei hotărâri judecătorești este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, ce nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urma să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecării instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Astfel, verificând asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul constată că, instanța de apel la adoptarea soluției de menținere a sentinței în partea achitării lui Bazatin V., pripit a reținut prevederile stipulate în art. 390 Cod de procedură penală.

Pornind de la actul de învinuire înaintat de acuzatorul de stat, Colegiul penal menționează că Bazatin V. a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii de tortură, prevăzută de art. 309¹ alin. (3) lit. c), e) Cod penal (în redacția Legii din 30.06.2005) și anume pentru faptul că: *"(...) efectuând stagierea la CPs Buiucani a CGP mun. Chișinău, pentru funcția de inspector al poliției criminale acționând cu titlul oficial fiind cunoscut cu Cebotari V. și Guzun Gr. și știind că ultimii activează în calitate de inspectori ai Secției poliție criminală a CPs Buiucani, conștientizând că Cebotari V. și Guzun Gr. sunt persoane cu funcție de răspundere, punând la cale săvârșirea împreună cu ultimii a unor acțiuni de tortură, le-a acordat sprijin și chiar a contribuit activ la executarea actelor criminale, acționând împreună și de comun acord"*.

Potrivit sentinței, inculpatul Bazatin V. a fost achitat din motiv că *"(...) organul de urmărire penală, nu a demonstrat existența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate în acțiunile acestuia. Astfel, conform art. 390 alin. (1), pct. 1) CPP RM, sentința de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existența faptei infracțiunii(..), instanța de judecată conchide clar că Bazatin Vitalie Vasile nu are calitatea de subiect al infracțiunii de tortură, considerent din care, acesta urmează a fi achitat."*

Adițional prima instanță a menționat că, *"(...) deși organul de urmărire penală a incriminat lui Bazatin Vitalie Vasile faptul că în data de 28.03.2010, dânsul ar fi efectuat stagierea la Inspectoratul (Comisariatul) de Poliție Buiucani, mun. Chișinău, acest fapt nu a fost demonstrat prin careva probe verosimile și concludente. "*

Soluția primei instanțe în privința lui Bazatin V. a fost menținută și de către instanța de apel, care a constatat că, *"(...) instanța de fond a examinat cauza minuțios, multilateral, sub toate aspectele și în baza tuturor probelor administrate, justificat a atras concluzia că în acțiunile lui Bazatin Vitalie Vasile nu s-a constatat existența faptului infracțiunii prevăzute de art. 42 alin.(5), art. 309¹ alin.(3), lit. c) și e) Cod Penal."*

Analizând în continuare constatarea faptei infracționale comise de către inculpații Guzun Gr. și Cebotari V., Colegiul lărgit conchide că, instanța de fond

a reținut în pct. 2. din sentință că, "(...) faptele au fost comise în înțelegere prealabilă și de comun acord cu stagiarul pentru funcția de inspector operativ al poliției criminale a Comisariatului de poliție Buiucani, mun. Chișinău, Bazatin V. (...)", care de fapt a fost achitat.

Potrivit argumentelor instanței de judecată expuse în pct. 75 și 76 din sentință, privind temeiul pus la baza achitării inculpatului Bazatin V., instanța menționează că acuzarea de stat nu a demonstrat existența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate acestuia, insinuând asupra lipsei în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii, iar în final pronunțând o sentință de achitare, întrucât nu s-a constatat existența faptei infracțiunii (art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală).

Adițional, potrivit pct. 79. din sentință, prima instanță a constatat că, organul de urmărire penală, nu a administrat careva probe ce ar demonstra în general faptul că Bazatin V., ar avea calitatea de subiect al infracțiunii de tortură.

În cazul dat, Colegiul penal reține că, art. 390 alin. (1) Cod de procedură penală nu prevede un astfel de motiv deoarece pct. 1) alin. (1) art. 390 Cod de procedură penală (la care de fapt a făcut referire prima instanță) motivul este - *că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*, care reieșind din motivele invocate la adoptarea sentinței de achitare este inaplicabil, deoarece instanța de fapt a constatat existența faptei infracțiunii dar a reținut că nu a fost comisă de inculpat, motiv care este prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală - *fapta nu a fost săvârșită de inculpat*.

Totodată, instanța suplimentară a mai reținut ca temei și faptul că inculpatul nu este subiect al infracțiunii, motiv ce s-ar încadra conform prevederilor art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală - *fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii*.

Astfel, Colegiul penal conchide că, atunci când instanța de judecată totuși a constatat că Bazatin V. *nu este subiect* al răspunderii pentru săvârșirea faptei prevăzute la art. 309¹ Cod penal, însă a constatat în acțiunile inculpaților Cebotari V. și Guzun Gr. complicitatea oferită de către acesta, instanța urma să-l recunoască vinovat de săvârșirea faptei prevăzute de art. 42 alin. (5), 309¹ alin. (3) lit. c), e) Cod penal, ori, în acest caz, nici nu se necesita ca inculpatul Bazatin V. să întrunească toate condițiile pentru a se constitui cu titlu de subiect al răspunderii penale pentru fapta prevăzută la art. 309¹ Cod penal, fiind suficientă doar constatarea cu privire la complicitatea lui, or, atât instanța de fond cât și de apel urma să țină cont că Bazatin V. a fost pus sub învinuire în calitate de *complice* la comiterea infracțiunii de tortură.

Prin urmare, instanța de recurs concluzionează că, în cazul în care, instanța de apel a considerat că inculpatul Bazatin V. nu a participat la comiterea infracțiunii incriminate urma să desființeze sentința în partea respectivă și, în conformitate cu prevederile art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, să

adopte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, fiind obligată să respecte dispozițiile legale ale art. 385 și 394 Cod de procedură penală.

7.2. Revenind la conținut recursului declarat, Colegiul penal reține că, la capitolul stabilirii pedepsei inculpaților Guzun Gr. și Cebotari V., instanța de apel a menționat că a ținut cont de *gravitatea infracțiunii comise, aceasta fiind una gravă, de motivul acesteia, de personalitățile celor vinovați, care nu au antecedente penale nestinse, de vârsta acestora, caracteristica pozitivă a făptuitorilor, de faptul că Cebotari V. are la întreținere un copil minor, iar circumstanțe agravante nefiind stabilite*, astfel considerând că corectarea și reeducarea inculpaților este posibilă cu aplicarea pedepsei închisorii minime prevăzută de sancțiunea art. 309¹ alin. (3) lit. c), e) Cod penal (în redacția Legii din 30.06.2005) și anume pe un termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul MAI pe un termen de 5 ani.

În continuare, instanța de apel reținând aceleași circumstanțe ce au stat la baza aplicării pedepsei minime cu închisoare prevăzută de sancțiunea art. 309¹ alin. (3) lit. c), e) Cod penal, a considerat că scopul pedepsei penale va fi atins prin numirea unei pedepse neprivative de libertate conform art. 90 Cod penal.

Prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal stipulează că, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.*

Din sensul normei penale sus indicate, Colegiul relevă că, deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, cu excepțiile prevăzute de această normă penală, ea obligă instanța să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei.

În prezenta cauză, cu toate că instanța de apel a indicat motivele hotărârii de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, în opinia Colegiului penal aceste concluzii sunt pripite, deoarece aceleași circumstanțe și împrejurări au fost reținute și la aplicarea termenului pedepsei minime cu închisoare prevăzută de norma imputată, ceea ce indică că acelorași situații de drept le-au fost acordate o dublă valență juridică, fapt inacceptabil de teoria penală și practica judiciară.

Mai mult ca atât, potrivit **practicii relevante**, instanțele de judecată trebuie să acorde o atenție sporită în cazurile stabilirii pedepsei persoanelor declarate vinovate în săvârșirea infracțiunilor de tortură, tratament inuman sau degradant,

trafic de ființe umane, violență în familie, fapt ce în opinia Colegiului nu a fost realizat în cauza dată în deplină măsură de către instanța de apel, iar concluziile acestei instanțe, în partea individualizării pedepsei, nu au fost suficient de clare și motivate conform prevederilor legale.

7.3. În asemenea condiții, instanța de recurs conchide că, decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu remiterea cauzei în instanța de apel pentru rejudecare în alt complet de judecată, pentru adoptarea unei soluții corecte. Învăderând lacunele descrise mai sus, Colegiul lărgit constată că erorile procesuale admise de către instanța de apel sunt incidente prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală și nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

7.4. La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în cererile de apel declarate; să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii; să le dea apreciere convenită în ansamblu, cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate; să constate corect fapta criminală, în cazul în care se va ajunge la concluzia că inculpatul Bazatin V. a săvârșit-o; să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate și corectitudinea încadrării juridice a acțiunilor lui Bazatin V.; să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, inclusiv cele sub aspectul individualizării pedepsei în privința ultimului, în cazul constatării vinovăției acestuia; iar în privința inculpaților Guzun Gr. și Cebotari V., să efectueze operațiunea de individualizare a pedepsei în conformitate cu rigorile legale, să se pronunțe motivat și întemeiat asupra posibilității aplicării față de aceștia a instituției de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și în dependență de situația constatată să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 - 419 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul Procuraturii de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu, casează total decizia Colegiului penal al

Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui *Bazatin Vitalie, Cebotari Vitalie și Guzun Grigore* și dispune rejudecarea cauzei în ordine de apel în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Decizia motivată pronunțată integral la 04 mai 2017.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti
Nadejda Toma
Petru Moraru